

— Nie zarządzając rozprawy w postępowaniu w sprawie włączenia „Artos de El Ejido” do wykazu TZW i nie udzielając odpowiedzi na pisma skarżących, strona pozwana naruszyła podstawowe zasady postępowania, powodując wyraźną sytuację braku prawa do obrony.

(¹) Dz.U. L 259 z 21.9.2006, str. 1.

Wniosek wniesiony w dniu 21 listopada 2006 r. — FRESYGA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-323/06)

(2006/C 326/150)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: FRESYGA, S.A. (Almería, Hiszpania) (przedstawiciel: Mª J. Rovira Daudí, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszego wniosku stwierdzenie nieważności i stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty, w zakresie, w jakim dotyczy ona TZW ES 6110006, wyłączając ów TZW z zakresu jej stosowania;
- ewentualnie, obok wcześniejszego wniosku, stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty, w takim zakresie, aby wyłączyć posiadłość „Coto de Padilla” położoną w miejscowości Níjar, o powierzchni 8.500.000 m² TZW ES 6110006;
- obciążenie kosztami Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszy wniosek został wniesiony przeciwko decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (¹) w zakresie, w jakim uznaje za teren mający znaczenie dla Wspólnoty teren ES 6110014 obszar „Ramblas de Jergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla”, w całości, lub ewentualnie, w zakresie,

(¹) Dz.U. L 259 z 21.9.2006, str. 1.

w jakim włącza do tego wykazu posiadłość należącą do strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które zostały powołane w sprawie T-322/06 Manuel Espinosa i in. przeciwko Komisji.

Strona skarżąca twierdzi w szczególności, że w czasie, który upłynął pomiędzy propozycją a przyjęciem TZW ES 6110006, Komisja nie przystąpiła do oceny czynników społecznych i ekonomicznych obszaru, ani też stanu ochrony terenów, pomimo, iż zarząd miasta Níjar występował z wnioskiem w tym kierunku, a jedynie przyjęła propozycję Junta da Andalucía, bez oceny jej zasadności.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2006 r. — Município de Gondomar przeciwko Komisji

(Sprawa T-324/06)

(2006/C 326/151)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Município de Gondomar (Gondomar, Portugalia) (przedstawiciele: J. L. da Cruz Vilaça, D. Choussy i L. Pinto Monteiro, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że decyzja Komisji Wspólnot Europejskich C (2006) 3782 z dnia 16 sierpnia 2006 r. dotycząca cofnięcia pomocy finansowej przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz projektu nr 95/10/61/07 — Rewaloryzacja Grande Porto/Sul — Subsistema de Gondomar (Portugalia) decyzją Komisji C (95) 3281 z dnia 18 grudnia 1995 r., cofająca w całości przyznaną pomoc w kwocie 7 778 535 EUR przekazanych na realizację projektu i nakazująca skarżącej zwrot kwoty 6 222 828 EUR, jest obciążona oczywiście błędną oceną, jest sprzeczna z rozporządzeniem nr 1164/94 (¹) oraz zasadami proporcjonalności i pewności prawa, a w konsekwencji,
- stwierdzenie, tytułem żądania głównego, nieważności zaskarżonej decyzji,
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części i potwierdzenie prawa skarżącej do całości pomocy z Funduszu Spójności, za wyjątkiem kwoty 537 863 EUR;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżąca.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga zmierza do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji n podstawie art. 230 WE, w zakresie w jakim decyzja ta cofa całkowitą pomoc w kwocie 7 778 535 EUR przyznaną na rzecz projektu nr 95/10/61/07 i nakazuje skarżącej zwrot kwoty 6 222 828 EUR.

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdza, że skarżąca dopuściła się nieprawidłowości w świetle rozporządzenia nr 1164/94 oraz decyzji Komisji C (95) 3281, mocą której udzielono projektowi wsparcia ze Wspólnoty Europejskiej. Nieprawidłowości te dotyczą co do zasady wypłat dokonanych poza okresem kwalifikacji, nieuzasadnionych wydatków oraz faktu, że skarżąca nie ukończyła prac przed końcem ustalonego terminu.

Po pierwsze skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja nie została oparta na wystarczających podstawach i narusza zasadę pewności prawa. Wynika to z faktu, iż Komisja w wielu miejscach oparła zaskarżaną decyzję na niejasnych kryteriach i odrzuciła niektóre argumenty skarżącej bez wskazania przesłanek swoich rozstrzygnięć.

Po drugie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest obarczona oczywiście błędną oceną stanu faktycznego, ponieważ:

- wszystkie przedstawione przez skarżąca wydatki zostały prawidłowo uzasadnione;
- Komisja niejasno określiła kwoty wymagające uzasadnienia oraz nie dokonała analizy przedstawionych przez skarżącą dowodów na uzasadnienie wydatków;
- Komisja odrzuciła wyjaśnienia skarżącej nie podając konkretnej podstawy prawnej;
- Komisja dokonała błędnej interpretacji przedstawionych jej faktów i dokumentów, wyłączenie w celu wykazania zamiaru defraudacji po stronie skarżącej, podczas gdy zamiar taki nigdy nie istniał.

Po trzecie skarżąca uważa, że cofnięcie pomocy w tych okolicznościach stanowi naruszenie rozporządzenia nr 1164/94, ponieważ: (i) cele rzeczzonego rozporządzenia i decyzji Komisji C (95) 3281 zostały osiągnięte (ii) został naruszony art. H załącznika II.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że biorąc pod uwagę fakt ukończenia projektu i brak jakiegokolwiek zamiaru defraudacji, zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą proporcjonalności oraz art. 11 WE.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 r. — Boston Scientific przeciwko OHIM — Terumo (CAPIO)**(Sprawa T-325/06)**

(2006/C 326/152)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boston Scientific Ltd (Christ Church, Barbados) (przedstawiciele: adwokaci P. Rath i W. Festl-Wietek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Terumo Kabushiki Kaisha (Tokio, Japonia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 września 2006 r. w sprawie R 61/2006-2, doręczonej pełnomocnikom strony skarżącej w dniu 18 września 2006 r.,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem i przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CAPIO” dla towarów z klasy 10 — zgłoszenie nr 2 554 434

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Terumo Kabushiki Kaisha

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowe i krajowe słowne znaki towarowe „CAPIOX” i „CAPIOX PULSE” dla towarów z klasy 10

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości